

[Holger Larsen.]

i lederne, om den slags virkelig skal vente på, at der kommer en minister, der som den nuværende både har tid og sind til at gå sit arbejdsområde efter i alle kringelkroge.

Der kan i denne forbindelse også være grund til at pege tilbage til ministerens påstand om, at der er ansat husassistenter på skolerne til rengøring af elevernes værelser, en påstand, der unægtelig, således som den er fremsat af ministeren, var egnet til at bibringe offentligheden den opfattelse, at de arbejdstekniske ungdomsskoler var rene hoteller.

Direkte inspireret af denne udtalelse — formoder jeg — skrives der i omtalte leder i „Jyllandsposten“ herom ordret — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at bringe et citat nu og senere — således:

„Man indfører forskellige besparelser, således blandt andet det ganske epokegørende, at de unge herrer, der her underholdes og undervises for skatteydernes regning, kommer til selv at rede deres senge og gøre rent på deres værelser“.

„Jydske Tidende“ følger bolden op; det slutter den omtalte leder i nævnte blad for lørdag den 3. marts med følgende smagfuldhed — jeg citerer —:

„Hvem ved, hvor megen opvartning med tjenestepiger der finder sted på andre områder?“

Alt dette har den højtærede minister sat i gang med sine udtalelser fra denne talerstol — udtalelser, der ikke kan holde for en nærmere prøvelse, og som ministeren kunne have sparet sig for den ubehagelige gengrivelse af, blot ved at have spurgt sig for. Og vil ministeren ikke spørge sig for hos det rådgivende udvalg, men fuldstændigt ignorere dette, til trods for at hans partis repræsentant er det ærede medlem hr. Carsten Raft, som kender forholdene på de arbejdstekniske ungdomsskoler som få andre medlemmer af det høje ting, kunne ministeren ved bare at tage en opringning til en forstander på en skole have fået oplyst, at eleverne på ungdomsskolerne, altså de arbejdsledige unge, altid har ordnet deres eget værelse selv, at den betalte rengøring består i, at en pige eller en kone to eller tre gange om ugen vasker gulv på 8 mands stuerne, samtidig med at gange og trapper og gulvene i de fælles værelser vaskes, og at eleverne selv betaler herfor gennem den krone, de yder for lys og varme m. v. pr. dag. Denne oplysning kunne den højtærede minister have indhentet, og så var der måske blevet mere tid til at beskæftige sig med den positive side

af sagen, og det ville næppe have skadet den højtærede ministers anseelse, om noget sådant havde fundet sted.

Selvom ministeren altså desværre holder sig til det negative, håber jeg imidlertid, at vi i et kommende udvalg må kunne få en positiv drøftelse af loven om foranstaltninger til imødgåelse af ungdomsarbejdsledighed. Lovgivningen på dette område har som bekendt sit udspring i 30-ernes store arbejdsløshed, dengang da alle erkendte, at det var bedre for samfundet at give de unge beskæftigelse under en eller anden form end at give dem understøttelse. Det erkendtes, at ledighed virker stærkest deprimerende på den unge, og navnlig vil unge, der ikke har hjem og forældre i ryggen, let tabe modet og blive slået ud og på et eller andet tidspunkt ende i det kriminelle. Dette synspunkt har været afgørende, hver gang denne lov har været til revision, og erfaringerne viser, at synspunktet har været rigtigt.

I 1947 gennemførte en enig rigsdag den nugældende lov, hvori der er tale om kursus og særlige ungdomsforanstaltninger, iværksat af kommuner eller andre, og om arbejdstekniske ungdomsskoler. Jeg husker godt, at den højtærede minister, det daværende ærede medlem af det høje ting hr. Poul Sørensen, forfægtede det standpunkt, at bekæmpelsen af ungdomsarbejdsledigheden alene skulle overlades til kommunerne, til særlige foranstaltninger, iværksættelse af disse, og det ville jo i praksis sige, at der ikke etableredes nogen særlig foranstaltning til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledighed, for kommunerne ville i det store og hele have nok at gøre med beskæftigelsesforanstaltninger for ledige forsørgere.

Vi her i rigsdagen fandt derfor frem til, at det ville være betimeligt at fortsætte med et antal af de tidligere ungdomslejr som skoler for de unge ledige under navn af arbejdstekniske ungdomsskoler, hvor arbejde kombineres med undervisning i arbejdsfag. Det er rigtigt, at dette apparat består med 650 pladser, uafhængigt af udsving i arbejdsledigheden blandt de 18—25-årige, men det er min såvel som det samlede ungdomsudvalgs opfattelse, at der altid, uanset eventuel høj beskæftigelsesgrad, vil være så mange ledige af denne kategori, der har behov for optræning og omskoling, at de kan belægge de 650 pladser, vi i dag råder over. Derfor er det, der trænger sig på i dag, ikke spørgsmålet om at skære foranstaltningen ned til 100, 150 eller 200 pladser. Nej, det er spørgsmålet om, hvordan vi gør de unge begribeligt, at vi her har en